Viveca Ratnam

വിവെകരത്നം

ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യപദം നമാമി:- പ്രാലെയാദ്രീസുതൻ തൻകടാക്ഷത്തിനാൽ ബാലകിളിമകളെ പ
റഞ്ഞീടെടൊ നിലകരിമെനൊട്ടുപാലുമിളന്നീരുമാലസ്യമാന്റ ഭക്ഷിച്ചു സന്തുഷ്ടയായികാലംകള
യാതിനിയും കഥാമൃതമെവെദാന്തസാരങ്ങൾശെഷവും ചൊല്ലുക- കല്യാണമാന്റുള്ള ചൊദ്യങ്ങൾക
കൂടൻ തെല്ലും മടിയാതെ വെക്കിളി ചൊല്ലിനാൾ- ചൊല്ലുവാൻ വാസ്തുങ്ങള്ളെന്നവരിക്കിലും ചൊ
ല്ലുവൻ ദെശികാനുഗ്രഹാലൊട്ടു ഞാൻ- നാഗാരികെതനനാകും മുകുന്ദനും നാഥാഭരണൻ
ജഗദീശ്വരിയൊടും പാഗെശ്വരിയും വിധിയും മുനിമാരും ദെശമക്കാതലാം ശങ്കരാചാൎയ്യനും
വെഗം കടാക്ഷിച്ചനുഗ്രഹിച്ചെന്നുടെ ശൊകം കളഞ്ഞു രക്ഷിച്ചു കൊള്ളെണമെ- ഏവം പ
ണ്ഡിത പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ- ആവിഷ്ടൂദാ കെട്ടു കൊൾവിൻ മുമുക്ഷുക്കൾ അന്തമില്ലാത ജനങ്ങൾ
തൊറും നിനച്ചുന്നതൽ ദാ ചെയ്തപുണ്യലെശത്തിനാൽ ദൈവഗതിയായ വിദ്യാബലം വിട്ടുടെ
വവിചാരമാം സാത്വികമുണ്ടായിതൽക്കാരണെ നരാഗാദിയും വെർവിട്ടു ചൊൽക്കൊണ്ട ശ്രേഷ്ഠ
യുംശ്രദ്ധയുമുണ്ടായി ഇക്കണ്ടതൊക്കെയനിത്യമെന്നും പുനരുൾക്കണ്ണുകണ്ടാത്മനിഷ്ഠയ
മെന്നതും വാഞ്ഛാണിയമാമിഹാമുത്രാൎത്ഥ ഭെദങ്ങളെ പൊക്കമുള്ള വിഷയ വിരാഗവും ഉൾപ്പെട്ടുത
ശാന്തിവരുത്തുവാനത്യന്തമുൽകൃഷ്ടമായ ശമാദിഷൾക്കം പിന്നെയൊംപൊതിതയ്ക്കുള്ളിലാ
കാംക്ഷിതം തഥാ ജീവഷൾ വിനാമമുമുക്ഷുത്വ മുമിഞ്ഞിനെ സാധനം നാലും ക്രമെണ തികഞ്ഞു
ള്ള ബൊധവിഹീനരാം മന്ദജനങ്ങളെ ബൊധം വരുത്തിക്ഷണെന ബുധെഷ്വിതാലാ
ധികളഞ്ഞുടനാനന്ദമെകുവാൻ സാധുജനങ്ങൾക്കൊരാധാരഭൂതനാമാധിവിനാശനൻ
ബൊധപരായണൻ ശങ്കരദെശികരൊൎക്കണ്ടം രഹസ്യവെദാന്ത സംഗ്രഹമജ്ഞാന
നാശനം നല്ലവിവെകരത്നാഖ്യപ്രകരണമല്ലൊ സമാന്റ ഭാഷൊക്തിക്കസൽഗുരുന
ല്ലവരമരുൾ ചെയ്കയാലിന്നിയും ചൊല്ലുവാനിച്ഛിച്ചു നല്ലസ്വഭാഷിതം സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവും
കാരണവും പിന്നെ നാലാമത്രണ്ടൊരു ജ്ഞാനശരീരവും നാശിനം സാക്ഷിയ യഞ്ചെ
സ്വഭ്രമനായി മെലായതാനന്ദദെഹമജ്ഞാമത്രം ഗാത്രമിതഞ്ചിനും വൃത്തിയുമഞ്ചു
ണ്ടു- പാൎത്താലറിയാം വിവെകിക്കുനിൎണ്ണയം- ബാഹ്യെന്ദ്രിയവൃത്തിമനൊവൃത്തിയിന്നെ

http://idb.ub.uni-tuebingen.de/diglit/Mal283/0005
EBERHARD KARLS UNIVERSITÄT TÜBINGEN
Universitätsbibliothek Tübingen
gefördert durch die DFG